

ספר

מערכת הכשרות והשחיטה

פרק לג מספר הזכרונות עם קצת הוספות

תשרי תשע"ו לפ"ק
מפעל הזוהר העולמי בת ים

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

**לקבלת ספרי זוהר
ירושלים בית שמש בני ברק**

אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים ירושלים:

3241448-450

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 1191567250

050-4134669 / 050-4133475

**על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות
ולרפאות חולאת חזק.** (ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמיים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

ha-zohar.info-ha-zohar.com-ha-zohar.net-allzohar.com-dafzoharyomi.com-dailyzohar.com-unityzohar.com-israel613.com

ספר

מערכת הכשרות והשחיטה

(בקיצור נמרץ) - פרק לג מספר הזכרונות, עם קצת הוספות

בשנת תשל"ג כשרבינו יצא נגד השחיטה עם קול קורא חיבר אז, רדפו אז השוחטים אחרי רבינו וביקשו להרגו.

אחד השוחטים נסע 400 מיילים בכדי לתפוס את רבינו, ועל פי הידוע היה בידו אקדח טעון - השוחטים שעבדו עם רבינו סיפרו לו זאת - והוא ברח במהירות להר גבוה, הוא התחבא שם ארבע שעות. הרוצח שהגיע למקום שמע שרבינו ברח ועזב את המקום חשש ככל הנראה שרבינו הלך להזמין משטרה, ולכן נס מן המקום, ולאחר שעזב יצא רבינו ממחבואו.

הם החלו לעשות טריקים כפי שנהגו לעשות באירופה (ראה באריכות ב"טראנסילוואניה אידישע צייטונג" שנתפרסם זה לא מכבר), הללו הכירו היטב את השיטות של רציחה, שפיכות דמים - תרתי משמע - ולעשות כל דבר אסור שבעולם, שום דבר לא מנע מהם במיוחד כשיכלו לפטם את צבור היהודים בנבילות וטריפות חלב ודם לא בשוגג אלא במזיד, ועוד קראו להם יהודים יפים, כפי שמנהיגם הודה שבמשך שלשים שנה משקרים את אותם היהודים כאילו נותנים להם לאכול בשר "גלאט כשר", שאפילו לשיטת הרב המכשיר האדמו"ר הנוכחי של סאטמאר שהודה - כפי שהוקלט בטעיף - שכל הנאמר הוא רק בכדי לרמות את הצבור וכי באמת אין כלל דבר כזה הנקרא "גלאט כשר"!!!

שוחט מבקש לרצוח את רבינו

אותו שוחט שרדף אחרי רבינו ולא תפס אותו, החל לאיים על השוחטים, שאם הם יעבדו אתו לא יתנו להם להכנס לבית המדרש של סאטמאר, ויקלקלו להם שידוכים, יפריעו לכל השמחות שלהם, הפעילו סוגי טרור שונים שבהם איימו על השוחטים, וכל זאת בכדי שייחשב כאילו רבה של מארגארעטען שליט"א שעמו עבד רבינו במשך החמש שנים האחרונות

מערכת הכשרות והשחיטה

זרק אותו מן השחיטה ולא תהיה לו יותר פרנסה, ואז יוכלו הם לפרסם שזרקו אותו ממארגארעטען וכו' ויוכלו לפרסם ככל העולה על רוחם.

השוחטים נסעו הביתה, ושנים מן השוחטים פנו לרבה של מארגארעטען ואמרו כי הם פוחדים להמשיך לשחוט בשל העובדה כי מופעלת עליהם לחצים וטרור מצד מתנגדיו של רבינו.

רבה של מארגארעטען הודיע כי הוא לא ישלח שום שוחט, ומי שאינו רוצה לבוא שלא יבוא, הרב עמד על שלו, הוא ידע שבכך תלויה כל השחיטה שלו, כי 2 שוחטים זהו אחוז גבוה מן השחיטה, ושוחטים קשה להשיג, אך בכל זאת הודיע רבינו לרבה של מארגארעטען כי הוא ישאר בבית ושהשוחטים יסעו כי הוא אינו רוצה להרוס שחיטה טובה שרבינו מסר את נפשו למען אותה שחיטה, אך הרב בשום אופן לא רצה לשמוע מכך, והתעקש שרבינו יסע לשחיטה.

איומים על בעלי האיטליזים

השוחטים הלכו הביתה, ושנים מהם שהיו חסידי סאטמאר סיפרו מיד לאותו שוחט רוצח את כל תוכן השיחה שהרב אינו מוכן בשום אופן לוותר על רבינו, ואז פנה השוחט לכל האיטליזים, ואיים עליהם שאם הם יקנו בשר משחיטת מארגארעטען, אז הם יאסרו את האטליז ויפעילו נגדם כל סוגי הטרור.

בעלי האיטליזים צלצלו לרבה של מארגארעטען שליט"א, וסיפרו לו על האיומים שאותו שוחט איים עליהם, אחד השוחטים אף סיפר כי הם עובדים עתה להרוס כליל את שחיטת מארגארעטען, רבינו פנה לאחד השוחטים וביקש ממנו שיודיע לכל השוחטים ובפרט לאותם שני השוחטים מחסידי סאטמאר שהם יכולים לנסוע מאחר והוא אינו מתכוון לנסוע כלל לשחיטה, וזאת למרות שהרב ממארגארעטען לוחץ עליו שיסע, הללו ידעו שמילה של רבינו זו מילה.

השוחטים נענשים

השוחטים כולם אכן הגיעו למקום שהתאספו על מנת לנסוע ביחד לשחיטה שנערכה כרגיל, אך באמצע הנסיעה פתאום נפתחו הדלתות

מערכת הכשרות והשחיטה

והשוחטים עפו מן המכוננית חלקם אושפזו בבית החולים לכמה ימים, וחלקם נפצעו קל אך סבלו זמן רב מפצעים וכאבים, השוחטים אמרו מיד כי זהו העונש שקיבלו בשביל מה שעשו לשלום יוד'ל (רבינו).

הבעל שם טוב הק' אומר "מה שהאדם עושה הוא עושה לעצמו" ידוע המעשה עם האלמנה שהגיע לפני המלך וכו', אותו דבר גם כאן כל זמן שרבינו היה אצל השחיטה הוא ידע שיש לדאוג שהיהודים יאכלו כשר, אך מיד כשהוא עזב את השחיטה והחל לעסוק בתיקון העולם הדפיס מודעות בעניני כשרות התחיל להתארגן "וועד הכשרות".

תהליך הקמתה של "וועד הכשרות" החלה כך:

רבינו פנה לכמה יהודים יראים מכמה קהילות, ביניהם גם רבנים, הוא נשא דרשות בכל הישיבות, וסיפר להם מה נעשה באמת בשחיטה, ומה מאכילים את הצבור, ואז ארגנו עשרות אברכים, רבנים, מנהלי קהלות, מלמדים, עסקנים מקהלות שונות.

ערכו ישיבות, וסוכם שחייבים להו"ל ירחון כשרות ששמו יהיה "מדריך הכשרות".

דבר אחד היה חסר להם והוא רב שהמדריך ישא את שמו, רבינו פנה אז להרבה רבנים, אך כולם לא הסכימו, הוא סיפר להם כי יש לו ב"ה הרבה בני כולל, רבנים, מנהלים וכו', והם רוצים להו"ל "מדריך לכשרות", ואת כל ההוצאות הוא מוכן לשאת על שכמו, הרב ישא רק בכבוד, כי הענין הוא שהמדריך ישא שם של רב שהיא פירמא, כל הרבנים טענו כי איזה רב ש"מדריך הכשרות" ישא את שמו יהיה קשור לטרור, ולהם אין כח לשאת זאת, הם ידעו היטב מה עשו סאטמאר לספינקא, דעש, ולעוד 30 מגדולי ישראל, הם אינם מוכנים להיות הקרבנות התורניים.

רבה של דעברעצין בראש ועד הכשרות

עד שהשי"ת ב"ה עזר ורבינו ביחד עם העסקנים שעסקו בענין הגיעו לרבה של דעברעצין, והצליחו להשפיע עליו שיסכים שהחבורת תשא את שמו, הסבירו לו שכל המטרה היא רק לכתוב דברי התעוררות בעניני כשרות כגון להעלות כל מיני שאלות והרב ישיב, הם הוסיפו כי יש נדבן

מערכת הכשרות והשחיטה

המעוניין להחזיק ולשלם מדריך כזה בכל חדשיים וכו', בקיצור הוא הסכים ונענה לפנייה.

תוך כמה שבועות יצא לאור ה"מדריך" הראשון, ולאחר מכן כבר הצטרפו כעשרים רבנים שכתבו דברי חיזוק ועידוד באותו מדריך בעניני הכשרות.

כאן יש לכם רשימה של כל הרבנים שעודדו ותרמו מפרי עטם ל"וועדת הכשרות" ואלו הן (לפי סדר הא-ב):

- הרב הגאון מוהר"ר אליעזר זוסיא פורטיגאל שליט"א אדמו"ר מסקולען שליט"א,
 - הרב הגאון מוהר"ר שלמה האלבערשטאם שליט"א אבדק"ק באבוב,
 - הרב הגאון מוהר"ר נחום מרדכי פערלאוו שליט"א אדמו"ר מנאוואמינסק,
 - הרב הגאון מוהר"ר הלל ליכטענשטיין אב"ד קראסנא,
 - הרב הגאון מוהר"ר משה ניישלאס אב"ד דשיכון סקווירא,
 - הרב הגאון מוהר"ר חי"ל דייטש שליט"א אדמו"ר מהעלמעץ,
 - הרב הגאון מוהר"ר משה שטערנבוך שליט"א מח"ס מועדים וזמנים,
 - הרב הגאון מוהר"ר שלו' משה הלוי אונגאר אב"ד נייטרא,
 - הרב הגאון מוהר"ר אברהם מאיר איזראעל שליט"א טב"ד הוניאד,
 - הרב הגאון מוהר"ר יצחק אייזיק אייכענשטיין אב"ד קיוויאשד.
- לפעילות זו היתה השפעה רבה, היו בידיהם יותר מ-120 עסקנים, ואי אפשר לתאר איזו כח גדול היה לכך בכל ארצות הברית, כל הסוחרים ממש רעדו, גילו אז שהרבנים המכשירים אינם יודעים כלל את שמות המוצרים המיוצרים תחת שמותיהם, העסקנים גילו סודות שבעלי המפעלים התפלאו איך הגיע המידע הזה לידי העסקנים.

כל זה היה לכאורה טוב ושקט עד שהגיעו לענין השחיטה, כשהחלו לגלות פרטים מהנעשה בשטח זה, כאשר רצו לכתוב כי מאכילים את כלל ישראל בנבלות וטריפות חלב ודם.

כלל לא ניתן לתאר מה קרה אז, כי בענין זה חייבים לכתוב לא ספר ולא שנים, סריה של ספרים לא יספיקו בכדי להעלות את כל אשר אירע באותה תקופה, באותה אמריקה שבעבר אמרו צדיקים עליה שאפילו האבנים שבה טריפה.

כל מי שרוצה לקרוא על השתלשלות במערכה עם הקצבים, על כל מה

מערכת הכשרות והשחיטה

שהללו עשו וגרמו למחנה החרדי בויליאמסבורג ובבארא פארק יכול לקרוא עליהם בספרים דלהלן:

1. מדריך לכשרות חלקים יד, טו, טז, יט, כ, עא.
2. ספר אכילת בשר הלכה למעשה.
3. שו"ת זבחו זבחי צדק ג"ח.
4. קונטרס על הניסים.
5. שחיטת ואכילת בשר ב' חלקים.
6. סיפורים נפלאים מצדיקי ישראל.
7. פנינים יקרים.
8. ניקור חלק הפנימי.
9. מצב הניקור בארצות הברית.
10. עלבונה של תורה.
11. עמק הבכא.
12. נפש ישעי' שחיטה.
13. נפש ישעי' ניקור.
14. די שטאט קראקא.
15. מדריך הכשרות חלק לב,
16. מדריך הכשרות חלק לג,
17. מדריך הכשרות חלק לד,
18. מדריך הכשרות חלק לה,
19. מדריך הכשרות חלק לו,
20. מדריך הכשרות חלק לז,
21. מדריך הכשרות חלק לח,
22. מדריך הכשרות חלק לט.
23. קול השחיטה (אידיש)
24. קול השחיטה (לשון הקודש)
25. מלחמת קודש (הקדמה ל-021 ספרי ניקור)
26. וויכטיג פאר יעדען.
27. ספר שמע ישראל.
28. בשר גלאט כשר בזמן הזה.
29. מכתבי התעוררות.
30. פנינים יקרים
31. קול השחיטה ענגליש

מערכת הכשרות והשחיטה

32. מלחמת השם

33. בשר גלאט כשר בזמן הזה.

ראה בדיסק של 7000 ספרים ובשאר הדיסקים שכתבנו לערך 1800 ספרים עלונים קונטריסים ומודעות ודוקמנטים והקלטות על כל הכשרות של כל העולם.

מה יהיה עם הרבנים המכשירים נבילות וטריפות ששוחטים בסכין פגום - אחרי מאה ועשרים שנה

החיים על מיטת המת

ש. ארזי סיפור

השחר זה עתה עלה. ברחוב מתהלך הצדיק ר' שמעלקא בלויית הגבאי בכיוון היציאה מהעיר.

תושבי ניקלשבורג עדיין נמים את שנתם, לאחר הערב השמח בה זכו להכתיר את הקדוש ר' שמעלקא כרב העיר. קבלת הפנים המרוממת, התורה העמוקה והברכות הרבות שהצדיק בירך את כל אחד - הגבי' אותם מעלה מעלה, כל אחד עלה על יצועו בדברי שבח לרבון העולמים, ששלח להם רב יקר כזה שיאיר להם את הדרך וידריך אותם בדרך התורה.

בניקלשבורג הי' המנהג שהרב החדש הנתקבל יושב בכיתו עד שבת קודש ובשבת קודם תפילת מוסף באים כל אנשי הקהלה והוא עמהם, ואומר דרשה קודם מוסף, ואח"כ מתפללים מוסף והולכים לביתו על קידוש, וכאשר בא ביום ה' באו הלומדים דשם שיתן להם מראה מקומות באיזה מקום ידרוש, שיעינינו מקודם אמר להם תנו לי גמרא ויתנו לו, ובירר איזה ענין ואמר להם שבכאן ידרוש ועשה סימן באיזה דף (פאר קנייטשט אין איין אָרט), והיו סבורים שבוודאי יראה לעשות שמה איזה חילוק עמוק, אך הוא לא פתח הגמרא עד יום השבת, וביום שבת היו הלומדים דשם מכינים עצמם בקושיות ובשאלות עצומות במקום הזה והוא צוה להביא הגמרא ושאל להם באיזה ענין אמרתי לכם שאדרוש והראו לו הגמרא שציין הדף ולקח הגמרא על הבימה והתחיל ללמוד גמ' עם פירש"י והקשה קושיא גדולה והראה איך שרש"י מתורץ זאת, ואח"כ עוד ועוד עד שסיים הדף גמ' והי' מתורץ כל הקושיות הלומדים והמפרשים, וכל מה שאפשר לדבר בענין זה והכל רמז ברש"י ושמחו כל הלומדים מאוד, ואח"כ באו לביתו, ותיכף בכואו לבהכ"נ אמר שרואה שתי וערב בבהכ"נ ס' ובדקו ולא מצאו כלום רק היה מנורה אחת כסף טהור שהיתה שוה הון רב והיה הצ' היראים אומרים בודאי נמצא במנורה איזה דבר והצד השני אמרו

מערכת הכשרות והשחיטה

לא והוכרחו להשליש דמי התיקון מה שיוצרך על המנורה לעשותה מחדש וכתתו המנורה ומצאו בה שתי וערב, וכיום א' כשהיה קהל גדול אצלו ראה דרך החלון שאשה אחת מולכת אווזים שחוטים, אמר קראו אותה אלי, ויקראו אותה, וישאלה מי שחט אלו האווזות, ותענה שוחט העיר, ושאל אותה מה שמו ואמרה לא ידעתי, והיה שם איזה שוחטים, ושאל אותם אתם שחטתם האווזות ויאמרו לא, ויצוה לקרוא כל השו"ב מהעיר ובאו כולם ואמרו שלא שחטו היום האווזות לאשה זאת, ויאמר לה את מרשעת תני תודה מי שחט האווזות, והתחילה לבכות ותאמר בכייה מה אכחד אנכי בעצמי שחטתים, וזה יותר מכ' שנים שאני שוחטת האווזות מעצמי, ותאמר להרב תנו לי תשובה, מה אפשר לך את מרשעת ליתן לך תשובה, כי זה כ' שנה שהאכלת כל העיר בשר טריפה, ויאמר לה זה תשובתך תלך לבתך ותעשה עצמך חולה נופל במטה ערך שמונה ימים אחר כך תעשי עצמך מת שיבואו החברא קדישא ויטהרו אותך כדין תורה ויתנו אותך בארון ויחפרו קבר ויהיה מוכן וכאשר יביאו אותך על הבית עלמין יקראו אותי ואבוא בעצמי, ותחרד מאוד שחשבה שיקברו אותה בחיים ואמר לה תדע שלא יקברו אותך, וכן הי' ועשתה עצמה חולה ואח"כ עשתה עצמה מתה ובאו הח"ק ויטהרו אותה והניחיה בארון, וקראו לפני מת מצוה כמנהג, וכאשר באו להבית עלמין וחפרו הקבר שלחו אחרי הרב ונסע על הבית עלמין, ומסתמא היה כל העיר דשם לראות מה המעשה אשר יעשה, וכאשר בא לשם צוה להניח אותה על הארץ לפני הקבר והוא עמד עצמו והרכין ראשו על המטה שלו ערך חצי שעה, ואח"כ התחילו לעוף אווזות באויר עד שנחשך מאוד היום מהריבוי האווזות ובאו כולם ויקראו אותה בחרטומיהן עד שלא נשאר שום דבר מה לקבור ונתקיים מה שאמר הרב שלא יקברו אותה.

איך אפשר לתאר את ההלם והבלבול ששרר אצל הקהל בראותם את המראה הזה: לא הי' צורך בדרשות ולא הי' חסר דברי תוכחה, בכדי לשבור את לבם של כולם לרסיסים... נהרות של דמעות מילאו את הבית עולם ואנשים נשארו על מקומם שעות ארוכות. ראו בחוש, שכל פעולה לא טובה מביא עונש בעקבותיה, ומכאן למדים ש"מרוכה מדה טובה" - כמה שכר יינתן לאלה שעושים טובות ומקיימים תורה ומצוות שצוונו רבון כל העולמים.

(מספר כתבי הר"ר ישעי' שו"ב, אור ישראל, כדת של תורה).

ולכאורה למה באו האווזים ואכלו אותה? ואפשר לתרץ כמבואר בשו"ע יו"ד סימן כ"ה. שאסור להתעסק בקבורתם של מאכילי טריפות, אז האווזות עשו את כל העבודה.

מספר שו"ת תירוש ויצהר כל העיר נכשלו בבשר חזיר ועוד בשנת תרס"ז

ויש גם שהקצבים הם המכשירים ולא השוחטים, וד"ל.

(והיה כבר מוצב שנמכרו כבד של סוס באמורם שזה כשר בקר, וחלב דאורייתא כאמורם שזהו שומון).

אזהרה גדולה להסיר מכשול

כאשר נודענו כי רוב הווארשט הנאכל בערי מדינתנו נעשים בוורשא. וכן נודענו כי רוב הבשר הניקח לפאבריקין הווארשט בווארשא, המה לא משחיטת בתי המטבחים דוורשא העומר תחת השגחת הבר"צ דוורשא, רק משחיטת בתי המטבחים של חוץ לעיר בכפרים הסמוכים כמו פעלצעוויזנא. גראכאוועוד. אשר אין שם שום השגחה על השחיטות ובדיקות דשם. והנה בשנה העברת חיינו אנו הח"מ בתור ב"ד אודות בית המטבחים דכפר פעלצעוויזנא הסמוך לוורשא. ונשתוממנו ונבהלנו מאוד בהודענו את גורל המכשול והקלקלה בענין השחיטות ובדיקות דשם כי רבה העזובה. כי אין שם עליהם שום רב ומורה אשר יסירו למשמעתו, ובר"צ דוורשא אשר שמה על השוק יובא הבשר מתגוללים עמהם זה כמה אך אינם שומעים לקולם ואין בידם למחות מטעמים אשר אי אפשר לפרטם. והנה עשינו אנו ח"מ פסק ב"ד ותקנות קבועות אשר ע"פ יחנחנו השוחטים והקצבים. ועשינו עליהם למשגיח קבוע הרה"ג דנאוויירוואהר הסמוך לשם תחת חסות הבר"צ דווארשא. אולם עתה כבר גלגלו עמהם זה יותר מי"ב חודש והשחיטות דשם לא זו שלא נתקנה רק נתקלקלה עוד יותר ויותר.

ע"כ מצאנו חובה לנפשינו להודיע ולהזהיר את אחב"י בכל ערי מושבותיהם בכל מקום שהם כל אשר איננו רוצה להתגאל בחשש נו"ט לבל יאכלו שום בשר ווארשט ובשר מעושה הנעשה בווארשא עד אשר יהי עליהם הכשר ותעודה על כשרותם מאת הבר"צ דוורשא יהי מאיזה פאבריק בווארשא שיהי. וזו אזהרה על הקונים סוחרי הווארשט בכל מקום שהם לבל יקנו מן

מערכת הכשרות והשחיטה

הפאבריקין בלי הכשר. ועל הקונים האוכלים לבל יקנו עד אשר יראו להם הסוחרים ההכשר חתום מאת הבד"צ דווארשא הממונה על השחיטה והשגחת הבשר כשר שם, והכשר כזה צריך להיות בכל תיבת ווארשט בפני עצמה, או יהי' ביד הב"ד להשגיח ע"ז שיהי' בכשרות ואז ידעו ב"י מה הם אוכלים. ויאכלו ענוים וישבעו ויהללו את ה'. ולמזהיר ולנזהר שלומים יתן ה' כמי נהר, וה' יסיר כל מכשול מדרך עמנו:

היום יום ג' טו"ב כסלו תרס"ז לפ"ק.

שמעון דובער במהרר"א ז"ל אבד"ק שערליץ. צבי יחזקאל מיכלואהן אבד"ק פלונסק והגליל שמואל שלמה בה"ר אברהם נ"י מונה בלוקאווה.

והרב הגאון הגדול זי"ע מרן אליהו חיים מייזל הגאבד"ק לאדז כתב ע"ר הנ"ל מכתב ארוך. ומפני כי יארך הגליון, הננו מעתיקים בזה קיצור מלשונו הטהור הנצרך לתיקון הנ"ל:

כבוד העומדים על משמרת הקודש לשמור דרך עץ החיים חייעולם לגדור פרצת הדת בק' ווארשא יברכס ה':

אל שמועה כי באה תפילה כל לב איש הישראלי, קול קורא ולא יפסוק לאמר כי הבשר המובא מק' ווארשא וסביבותי' בשר פיגול הוא בלי שום השגחת רבני העיר כו'. כל השומע כזאת הדאב לבו ונפשו. והנה אחר התו"ר נודענו כי לא על שחוטי ק' ווארשא יצא הקול הזה רק על שחוטי האגפים אשר סביב לוורשא, ולאות אמת הניעני פסק הרבנים הגאונים הצדיקים אב"ד דק' שערליץ זצ"ל, ויברלו לחיים הרבנים דק' לוקאווה ודק' פלונסק שיחין. ושם מפורש נאמר כי מאגפי ווארשא יצא ויוצאים המכשולים האלו אוי לנו שכך עלה בימינו. ובעוד הנני מצטער על קהילת דק' ווארשא אשר שכניה מכשילים אותה התבוננתי כי גם לי בעצמי נוגעת הרעה הגדולה הזאת כי גם ללאדז מגיעים הדברים. יען כי בשר רב כו'. לזאת הנני מבקש מכבוד תורתם יעשו נא למען המצווה הרבה הזאת להציל רבים מאיסורי מאכלות אסורות ויראו אשר כל הבשר כשר כו' וכן הווארשטין המובאים משם לכאן יובא בתיבה והתיבה תהי' חתומה בחתימת המשגיח של ב"ד ובתוך מכתב ההכשר יהי' מבואר

מערכת הכשרות והשחיטה

כמה ווארשטין מונחים בה כו' ואעורר את כבודם להודיע לכל המקומות אשר ידעו כי מובאים לשם בשר וגם ווארשטין מווארשא שיהיו נזהרים לבלי לקנות הבשר והווארשטין רק כשיהי' עליהם הבשר מאת הגאונים מורי הצדק בק' ווארשא הממונים על השגחת הבשר כשר שמה. וישלחו לשם העתק המסביר מהגאונים דק' שעדליץ ז"ל ודעמי' והנני כו' אור ליום ב' י"ג שבט תרס"ז לפ"ק:

אלי' חיים מייזל אב"ד דק' לאדז

המוצאים לאור כנסת "מחזיקי הדת" בווארשא
מן החובה על כל רב בעירו להזהיר על הדבר. ולצוות להדביק
זאת בב"כ וב"פ.

מודעה רבה

מאת כנסת "מחזיקי הדת" בוורשא

פיל עסען חיר פלייש ניט פּרעגענדיג פון וואנען דיא פלייש איז, פּערלאזניכדיג אויף דעם פליישער. דאס בריינגט דאס עס ווערען היער אויפגעגעסן פיל אקסען, קעלבער, שעפסין, אויך עופות, וועלכע ווערען געשאפטן דורך שוחטים וואס האבן אויף זיך קיין שום השגחה פון קיין שום ב"ד בעולם, גם אויך אזעלכע וואס אויך ניט די שוחטים זאנען כשר, נור וועלכע די קצבים זעלבסט זאגן כשר וד"ל. (עס איזט שוין היער אויך פּערקויפט געווארן פּערד לעבער פיר רינדער לעבער, און אויך חלב דאורייתא פיר שמאלץ), אזא נאכלעסינקייט אין מאכלות אסורות איז א גרויסער חילול ה', א מכשול גדול פאר זיך און פאר אנדערע, כמובן. דארום זענען מיר מודיע אז ווער עס וויל זיין געזיכערט אז ער עסט כשר פלייש, און נעהמט ניט אין די 3 יאטקעס (היינו די פלייש באזארען נענשא 4. פראנציש קאנער 19. טווארדא 1). זאל קויפן פלייש נור אין די געוועלבער, וועלכע האבען א הכשר פון ב"ד אויף זייער נאמען, און אכטונג געבען אויף דעם חודש און דעם יאהר פון הכשר. די געוועלבער וועלכע האבן הכשרים ווערען אויפגעזעהן דורך משגיחים עס

מערכת הכשרות והשחיטה

זאל דארט ניט קומען קיין אנדערע פלייש נור הינע, וועלכע שטייט אונטער השגחת הבר"צ. און עס זאל זיך אבגיסן אין דער צייט כדין.

מען זאל וויסען אז די מורי הוראה יצ"ו נעמען פיר דעם הכשר קיינע געלד ניט, און חוץ די 10-15 קאפ' וואכענטליך וואס קאסט דעם פליישער אויף די הוצאת פון די משגיחים, קאסט אים דער הכשר גאר ניט, און די פליישער וועלכע האבען ניט קיין הכשר [יהיו מי שיהיו, אפילו ר'א יחסנים] איז נור ווייל זייא ווילען האנדלען מיט פרעמדע פלייש אויך, וועלכעס עס איז אויף זיי אויסער דעם איסור פון שחוט-חוץ [וועלכעס איזט שוין לאנג אונטער געשריבן באיסור גמור פון אלע גדולי עולם ובתוכם גם גדולי ווארשא בדור שלפנינו זכרם לברכה. זא וויא עס איזט צו זעהן אין כרוז פון שנת כת"ר וואס מיר זענען דא מעתיק]. קען מען אויך ניט זיכער זיין מיט זייא פון חשש נבילה וטריפת ר"ל. די לנזהר:

וכמה גדולים דברי חכמים וויא גרויס זענען די רייד פון די חכמים חכמי הדורות שלפנינו ברוך שבחר בהם ובדבריהם. זייא האבן געזעהן פאראויס דעם מכשול וואס קען ארויס קומען פון שחוט-חוץ, און זיי האבן געלייגט א איסור וחרם חמור ניט צו ניצין קיין שחוט-חוץ. נור ווייל דיא זאך איז דא היער נתפרץ געווארען ווייל דער עולם האט זיך איין גערעדט אז דא אין ווארשא איז ניטא דער איסור, איז מען געקומען צו די אלע מכשולים כנזכר, ה' יכפר בעד, דערום האבען מיר געפונען פיר גלייך דא מעתיק צו זיין דעם כרוז פון שנת כת"ר בחתימות יד כל רבותינו נוחי נפש זללה"ה אין יענער צייט [אשר היה מונח תח"י הגביר הנכבד ר' נחום שפיגילגלאס בין הכתבים של אביו ז"ל הרב המנוח ר' נחקא ג"ע מו"צ דפה] פון וועלכען עס איז צו זעהן אז דער איסור שחוט-חוץ איז דא היער נאך פון לאנג:

מודעה רבה

מאת כנסת "מחזיקי הדת" בווארשא

רבים אוכלים בשר חיר מבלי לשאול מהיכן הבשר מובא וסומכים על הקצב, הדבר מביא לידי אכילת שוורים, כבשים, וגם עופות שנשחטו ע"י שוחטים שאין עליהם השגחה מב"ד, ויש גם שהקצבים הם המכשירים ולא השוחטים, וד"ל. (והיה כבר מצב שנמכרו כבד של סוס באמרם שזה בשר בקר, וחלב דאורייתא באמרם שזה שומן), התרשלות כזו במאכלות אסורות מהווה חילול ה' גדול מאוד, מכשול גדול לעצמו ולאחרים, לכן אנו מודיעים בזה, שכל מי שרוצה להיות בטוח שהוא אוכל בשר כשר, דהיינו שאינו קונה בשר בשלושת האטליזים (נענשא 4, פראנציש קאנער 19, טווארדא 1) שיקנה בשר אך ורק בחנויות שיש להם הכשר מב"ד על שמם, ולשים לב על התאריך שמופיע על הכתב שההכשר הוא בתקפו, חנויות אלו עומדות תחת פיקוח משגיחים הממונים ע"י הב"ד שלא יכנסו לשם שום בשר רק אלו שעומדים תחת השגחת הב"ד, וששטיפת הבשר ייעשה כדת וכדין.

זאת למודעי שמורי ההוראה אין נוטלים מס הכשר, ולהוציא 10-15 קאפיקעס לשבוע הוצאות הקצב למשגיחים, לא נגבה מס הכשר כלל אפילו פרוטה אחת, וכל קצב שאין לו הכשר (יהיו מי שיהיו, אפילו היחסנים שבהם) הוא אך ורק בגלל שהם רוצים לסחור עם בשר המיובא מבחוץ שיש עליהם איסור שחוטי חוץ [שכבר חתמו עליהם לאיסור גמור כל גדולי עולם ובתוכם גם גדולי ווארשא בדור שלפנינו ז"ל כמו שאפשר לראות בכרוז של שנת כת"ר שאנו מעתיקים כאן] וממילא אי אפשר להשגיח עליהם ולהיזהר ולהישמר מחשש נבילות וטריפות ר"ל, די לנזהר.

וכמה גדולים דברי חכמים חכמי הדורות שלפנינו ברוך שבחר בהם ובדבריהם, שבעיני הברדלח שלהם ראו את המכשול הגדול הנמשך משחוטי חוץ, ואסרו באיסור גמור וחרם חמור על מי שישתמש בשחוטי חוץ, וכאן נפרץ האיסור, בהסתמכם שהאיסור לר חל על העיר ווארשא ועי"ז באו לכלל האיסורים ר"ל, ה' יכפר בעדם, לכן ראינו לנכון להעתיק את הכרוז משנת כת"ר בחתימות ידי כל רבותינו נוחי נפש זללה"ה בתקופה ההיא ואשר היה מונח תח"י הגביר הנכבד ר' נחום שפיגילגלאס בין הכתבים של אביו ז"ל הרב המנוח ר' נחקא נ"ע מו"צ דפה] שממנו רואים שאיסור שחוטי חוץ נוהגים במקומינו מאז ימי קדם.

מודעה מבד"צ דפה

לאשר נתברר דאס עס טראגן ווייטער ארום אנשים בשר למכור בחזקת כשר והוא טריפה, וכבר נכשלו הרבה בע"ב דפת באיסור אכילת טריפות אשר ידוע חומר האיסור לכל ישראל, מחויבים אנחנו להודיע עוד הפעם לכל אנשי עירנו עס זאל קיינער נישט קויפען קיין פלייש בייא קיין שום מענטש נאר אין די יאטקעס הכשרים הקבועים פה, אויך זאל קיינער נישט זאגען דאס אויף דעם מענטש מעג מען זיך סומך זיין הגם ער קאן דעם מענטש, דא עקא דער גאנצער מכשול איז באמר ביז היינט, איבער דעם וואס פיל פערלאזן זיך אויף זייערע יחסנים פליישער, און זאגען "ביי איהם איז ניטא וואס צו שרעקען זיך, ביי איהם מעג מען נעהמען אן א הכשר אויך, איך נעם שוין ביי איהם א סך יאהרען". אבער מען איז שוין גוט דערגאנגען אז אויף דעם סמך איז טאקי דווקא ביי דיא יחסנים אין די געוועלבער שחוטי-חוץ מכל המינים, עס איז אויך זיך נישט צו פארלאזען אויף די עדות פון די מנקרים אין דעם. וייל זיי זענען אנוסים און נוגעים בעדותם וד"ל. עס איז איין איסור גמור צו קויפן נאר ביאטקעס, היינו הן אליין הן ע"י שליח וואס הבעה"ב שיקען קויפן נישט ביי די וואס קויפן פריהער און ברענגען דער נאך לבעה"ב יהיה מי שיהיה: גם נתברר לנו כמה מכשולים ממוכרי אווזות שחוטות שמכרו אסורות בחזקת כשרות. ע"כ מזהירים אנחנו ג"כ באזהרה גדולה לכל אחב"י דפה מען זאל נישט קויפן בייא קיין שום מוכר אווזות קיין גאנז נור אז דיא גאנז וועט זיין גיחתמת בחותם שניתן להשוחטים וכן אינדיקיס זאלען ג"כ זיין גיחתמת בחותם אצל המוכרים מיר האבען דא די געלעגענהייט פארליינען דעם היזינען יעצטיגן ב"ד יצ"ו. אז איבער די מכשולים וואס איז יעצט ווידער געווארן מיט די עופות דאס עס שעחטין פיל שוחטים שלא ברשות אין די קעלערס און עס ווערט געבריינגט עופות פון דער גאנצער וועלט ניט וויסענדיג ווער די שוחטים זענען, וואלט יעצט אויך גלייך גיווען איינארדינען עס זאל זיין בלאמבעס אויף יעדער עוף. און אלע וועלכע ווילען עסען א כשר שטיקעל עוף זאל געווארינט זיין ניט צו קויפען קיין שום עוף סיי דין עס זאל זיין אויף דעם

מערכת הכשרות והשחיטה

בולעק א בלאמבע פון די שוחטים פון די שעחט הייזער. גם איז מען מודיע אז יעדער אין דער היים זאל נוהר זיין אז ער שיקט שעחטן איין עוף זאל ער אנזאגין אז דער שליח זאל נישט גיין אין קיין אנדער ארט נור אין די גלאוונע יאטקעס וייל נאר דארט שטייען די שטאדט שוחטים, (אויב ער וויל קען ער אנזאגין אז ער זאל בריינגען מיט א בלאמבע, די בלאמבע קאסט גאר ניט). אויף דעם עוף וואס האט געשאחטין א שוחט שלא ברשות ב"ד איז אויף איהם א שאלה.

מודעה מבד"צ דפה

לאשר נתברר שמסתובבים אנשים למכור בשר בחזקת כשר והוא טריפה, וכבר נכשלו הרבה בע"ב דפה באיסור אכילת טריפות אשר ידוע חומר האיסור לכל ישראל, מחויבים אנחנו להודיע עוד הפעם לכל אנשי עירנו, שאין לקנות בשר אצל שום אדם זולת האטליזים הכשרים הקבועים בעירנו, כמו"כ לא לסמוך אפילו על מי שמכירו ביותר, כי זאת היתה המכשלה הגדולה, שסמכו על בעלי אטליז יחסנים, באמרם ש"אצלו אין מה לחשוש, ואצלו אפשר לקנות גם בלי השגחה, ואני קונה קבוע אצלו כבר כמה שנים" וכדו', ונתברר שדוקא אצל בעלי האטליז היחסנים האלו מצאו בשר שחוטני חוץ מכל המינים, וגם על המנקרים אין לסמוך כלל כי הם אנוסים ונוגעים בעדותם, וד"ל, איסור גמור הוא לקנות בשר שלא באטליז עם השגחה, הן ע"י עצמו והן ע"י שליח.

גם נתברר לנו כמה מכשולים ממוכרי אוזות שחוטות שמכרו אסורות בחזקת כשרות. ע"כ מזהירים אנחנו ג"כ באזהרה גדולה לכל אחב"י דפה שלא לקנות אוזות אצל שום מוכר אוזות, רק אם האווז יהיה חתום בחותם שניתן להשוחטים, וכן לא יקנו בשר הודו רק את אלו שיש עליהם חותמת כשרות.

בהזדמנות זו נציג לפניכם קריאת בית הדין, היות שיש הרבה שוחטים ששוחטים ממרתפי הבתים, והשוק מוצף בבשר מכל המינים ללא ידיעה מי שחט אותם, לכן היה מן הנכון שעל כל עוף יוצמד פלאמבע, וכל הרוצה לאכול בשר כשר עליו להיזהר ולקנות אך ורק בשר שיש עליו פלאמבע מהשוחטים שבבית השחיטה.

מערכת הכשרות והשחיטה

כמו כן אנו מודיעים בזה שכל אחד יזהיר את בני ביתו, שלא ללכת לשחוט אך ורק אצל ה"גלאוונע יאטקעס" כי רק שמה השוחטים הם שוחטים דמתא (אפשר לבקש שהשוחט יצמיד בלאמבע שאינו משלם ע"ז) כל עוף ששחט שוחט שלא ברשות ב"ד, הרי שרובץ עליו שאלת כשרות.

תירוש שרת כימן בה ויצהר
מודעה רבה

מאת כנסת „מחויקי הרת” בווארשא.

פילץ סעפן חיר פלייש. גיט פרענענדיג פון וואנען דיא פלייש איז, פערלאַזיגניכדיג אויף דעם פליישער. דאָס בריינגט דאָס עס ווערען היער אויסגענעכען פיל קאָסטן, קעלבער, שעפּסיג, אויך עופות, וועלכע ווערען געשאַפּטן דורך שוחטים וואָס האָלען אויף זיך קיין שום השגחה פון קיין שום בר' בעולם, גם אויך אַזעלכע וואָס אויך גיט די שוחטים זאָגען פּשר, נור וועלכע די קצבים וועלכעס זאָגען פּשר ור"ל. נעם איזט שוין היער אויך פּערקויפט געוואָרען פּערד לעבער פיר רינדער לעבער, און אויך חלב דאורייתא מיר שמאַלץ, אַזאָ גאַבלעסיגקייט אין מאכלות אסורות און א גרויסער חילול השם, א ממשול גרוץ פאר זיך און פאר אנדערע, כּטבון. דאָרום זענען מיר מודיע אַז ווער עס וויל זיין בעיקרעס אַז ער עסט פּשר פלייש, און געהט גיט אין די 3 יאָטקעס וועינו די פלייש פּערזאָרען גענאָס 4. פּראָגנטי-קאָנער 19. סוואָרדא 11. זאָל קומען פלייש נור אין די געוועלבער, וועלכע האָבען אַ הכשר פון בר' אויף זייער גאַמען, און אַכטונג געבען אויף רעם חודש און רענע יאהר פון חלשר. די געוועלבער וועלכע האָבען הכשרים ווערען אויפגעזעהן דורך משגיחים עס זאָל דערן גיט קומען קיין אַנדער פלייש נור היינט, וועלכע שטייט אונטער הכשרת הבריא. און עס זאָל זיך אָנטייטן אין דער צוויי ברוין. מען זאָל וויסען אַז די מורי הוראָא יצו געהמען פיר דעם הכשר קיינע געלר ניט, און דער זאָל אָנגעטויך די 10-15 קאָס' וואָכענטליך וואָס קאָסט דעם פליישער אויף די הוצאת פון די משגיחים, קאָסט איהם דער הכשר גאָר ניט, און די פליישער וועלכע האָבען גיט קיין הכשר ויהיו מי שיהיו, אפילו ד'א יחסיבו איז נור וויל זייא ווילען האַנדלען מיט פרעמדע פלייש אויך, וועלכעס עס איז אויף זיי אויסער דעם איסור פון שוחטירען וועלכעס איזט שוין לאַנג אונטער געשריבען באיסור גבור פון אַלע גרולי עולם ובתוכם גם גרולי וואָרשא בדרך שלמינו זכרם לברכת. אַז וויא עס איזט צו זעהן אין כרוו פון שנת כתר וואָס מיר זענען דאָ מעתיקן. קען מען אויך גיט ווער זיין מיט זייא פון חשש נכילה וטריות ר"ל. די נזרה:

וכמה גדולים דברי החיים ויזא גרויס זענען די רייד פון די חכמים חכמי הדורות שלסגנו ברך בשחר בהם ובדבריהם. זייא האָבען געזעהן פּאָראַויס דעם ממשול וואָס קען אַרײַס קומען פון שוחטיריין, און זייא האָבען געליינט אַ איסור וואָס חמור גיט צו זיגן קיין שוחטיריוון. נור וויל דיא זאָך איז דאָ היער תּמריץ געוואָרען וויל דער עולם האָט זיך אררן גערעדט און דאָ און וואָרשא איז ניטא דער איסור, איז מען געקומען צו זיך אַלע ממשולים כּנכור, ח' יכּר בעד, דערום האָבען מיר גלייבן פיר נרדיץ דאָ מעתיק צו זיין דעם כרוו שנת כתר בחתימות יד כל רבוחינו נחיי גמש ולחמת אין יענער אײַט ואשר הײט מונח תחיי הנכיר הנכבד ר' נחום שפיגל גלאָס בין החכמים של צביו ז"ל חרב המנות ר' נתקא גיט מרצ דפתו פון וועלכען עס איז צו זעהן אַז דער איסור שוחטיריוון איז דאָ היער גאָך פון לאַנג:

וזה לשון הברוו אות באות:

בעזה"י

מודעה מבר"צ דפת.

לאשרי נתבר לנו דאס עס טראגען ווייטער ארום אנשים בשר למכור בחזקת כשר ותוא שרטה, וכבר נכשלו תרבת בעיב דפת באיסור אכילה שרמה אשר ידוע חומר האיסור לכל ישראל, לואת מחויבים אמתו להודיע עוד הפעם לכל אנשי צירנו עס זאָל קיינער נישט קויפּען קיין פלייש כּיאי קיין שום מענטש נאר אין דיא יאָטקעס הכשרים הקבועים פּת, אויך זאָל קיינער נישט זאָגען דאָס אויף דעם מענטש מעג מען זיך סופּך זיין גגם ער קאן דעם מענטש 10. עס איז איין איסור נכּור צו קויפּען גאָר ביאָטקעס, היינו הן אליין חן עיי' ג'תי וואָס העבלת בי שקען קויפּען נישט כּיאי דיא וואָס קויפּען מריהער און גרענגען דער גאָך לבעח"ב יהיה מי שחיטה:

גם נתבר לנו כמה ממשולים ממכרי אוחות השמות שמכרו אסורות בחזקת כשרות. ע"כ מזהירים אנתו ג"כ באוהרה גדולה לכל אחב"י דפת מען זאל נישט קויפּען גייא קיין שום מוכר אוחות קיין גאָנו נור אַז דיא גאָנו וועט זיין גיחמת בחותם שניתן לחשוחים וכן אינויקוס זאָלען ג"כ זיין גיחמת בחותם אצל המוכרים (**):

1. דא עקא. דער גאָנצער ממשול איז גאמה גיז היינט, איבער דעם וואָס פיל פּערלאַזען זיך אויף זייער יחסנים פליישער, און זאָגען 2. ביי איהם איז נישט וואָס צו שרעקען זיך, ביי איהם מעג מען געהמען אַז א הכשר אויך, איך געט שוין ביי איהם א סך קויפּען. אָבער מען איז שוין גוט דערזענגען אַז אויף דעם סכך איז סאָקי דוקא ביי די א יחסנים אין די געוועלבער שוחטיריחן מכל המינים, עס איז אויך זיך נישט צו פּערלאַזען אויף די ערות פון די מנטיקס אין דעם, וויל זייא זענען אנוסים און נגעים בעדות, ור"ל.

3. מיר האָבען דאָ די גילענענטיגס פּאָרליינען דעם היינען יעצטען ביד יצ"ו. אַז איבער די ממשולים וואָס איז יעצט ווידער געוואָרען מיט די עופות דאָס עס שעהטין פיל שחטים שלא ברשות אין די קעלערס און עס ווערט געבריינגט עופות פון דער גאָנצער וועלט גיט וויסענדיג ווער די שוחטים ווענען, וואָלט יעצט אויך גלייך ניווען איינאָרטיגען עס זאָל זיין בליַמכעס אויף יעדער עוף. און אַלע וועלכע ווילען עסען אַז כשר שטיקעל עוף זאָל געוואָרעט זיין גיט צו קויפּען קיין שום עוף סיידיג עס זאָל זיין אויף דעם בולען אַז בלאַמען פון די שוחטים פון די שעהם הייער.

גם איז כען ניווע אַז יעדער אין דער היים זאָל נזהר זיין אַז ער שיקט שעהטין אויך זאָל ער אַנזענדיגן אַז דער שלח איז גיט גיין אין קיין אַנדער אָרט נור אין די זאָלונא יאָטקעס וויל זיין דאָס פּערשן ווי סאָדט שוחטים, טאוב ער וויל קען ער אַנזענדיג אַז ער זאָל בריינגען מיט אַ בלאַמבע, די בלאַמבע קאָסט גאָר ניט. אויף דעם עוף וואָס האָט געשאַפּטן אַ שוחס ער טרעהט כּיר איז אויף איהם אַ שאַלת.

בשעה כפי שיבואו עמו למתקן השחיטה או שקבל הרב מהשוחטים
 כך פקדו ר"ב בכל שעות השבוע, ואם לא יתמלא לו הכרח
 עטר השאלות שיסמוק להם, והכריעה ביד הרב באיזה אופן
 ישלמו לו עבור טרחתו:

יב **בב"ל** פה שיבוא הרב מנאדוויזוואר לפעלעטוואנא
 וירדו מהשוחטים להלכות לו חם סביניהם
 הן קודם השחיטה הן לאחר השחיטה, או מחויבים להיות
 סרים למשמעתו, וחלף יהי עד שיחזרר מתי נד"ל למי
 ש"ך המענה על השוחטים דפה, אם להכריז מנאדוויזוואר יען
 שכתב פעלעטוואנא הוא בגלל של, או להכריז דעיר ווארשא
 אשר לוי דכריהם הכניחו עד כה בהשגחת השוחטים
 ובתיבת דפה:

יב **ו"פ** ראה עיניו לר"ך שיהי פה עוד ש"ב א' חרש
 יען שהשחיטה פה רב מחול עבור ד' שוכרים,
 ויתנה נ"כ כפי הסדר של השוחטים כפה וקנה חוביהם
 כ"ל והקריב החרש יתמסם פה עפי' הרב מנאדוויזוואר

שמעון דובער כמורה אחרים ז"ל רב בשער'דין,
 צבי יחזקאל מיכלאוואן אהר"ק פלונסק הגל"ל
 שמואל שלמה כה"ר אהרנה חונה בלוקאווא.

יב **ו"פ** ראה עיניו לר"ך שיהי פה עוד ש"ב א' חרש
 יען שהשחיטה פה רב מחול עבור ד' שוכרים,
 ויתנה נ"כ כפי הסדר של השוחטים כפה וקנה חוביהם
 כ"ל והקריב החרש יתמסם פה עפי' הרב מנאדוויזוואר

אזהרה גדולה, להסיר מכשור.

כאשר נודענו כי רוב הווארשט הנאכל בערי מדינתנו נעשים בווארשא, וכן נודענו כי רוב הבשר הניקח למאביריקי
 הווארשט בווארשא המח' לא משחיטו בני המסבחים דווארשא העומד תחת השגחת הברדיצ' רווארשא רק
 משחיט בני המסבחים של חוץ לעיר בכפרים המסוכים כמו פעלצעווינא, גראקאו ויעוד, אשר אין שם שום השגחה
 על השחיטות ובריקות דרם, והנה בשנת העברת חיינו אנו החיים בחור ב"ד אורות בית המסבחים רכבר פעלצעווינא
 המקיץ לווארשא, ונשחממנו ובחלנו מאד בהורדנו את גורל המכשול והקלקלה בענין השחיטות ובריקות דרם כי רבה
 העוובה, כי אין שם עליהם שום רב ומורה אשר יסירו למשכנתו, וברדיצ' רווארשא אשר שמה על השוק יובא הבשר
 מהגללים עמם אז כמה אז אינם שומעים לקולם ואין בירם למחות מטעמים אשר אי אפשר לפרסם, והנה עשינו אנו
 ד"ס ספק ב"ד והקנות קבועת אשר ע"פ יתנהו השוחטים והקצבים, ועשינו עליהם למשגיח קבוע חרה"ג דנאדוויזוואר
 המקיץ לשם תחת חסות הברדיצ' רווארשא, אולם עתה כבר בגלגל עמם זה ויתר מ"ב חרש והשחיטות דרם לא זו שלא
 נתקנה רק נתקלקלה עוד יותר ויתר, ע"כ מצאנו וובת לנפשינו להודיע ולהזהיר את אחיבי בכל ערי מושבותיהם בכל
 מקום שהם נל אשר איננו רוצה להתנאל בחשש גר"ש לכל אשר שוב בשר ווארשט ובשר מעוקש הנעשה בווארשא עד
 אשר יהי עליהם הכשר והעזרה על כשרותם מאת הברדיצ' רווארשא יהי מאיזה מאביריקי בווארשא שיהי, חו אזהרה על
 הקונים סחרי הווארשט בכל מקום שהם לכל יקנו מן המאביריקין בלי הכשר, ועל הקונים האוכלים לכל יקנו עד אשר
 יראו להם חסותיהם הכשר החתום מאת הברדיצ' רווארשא הממונת על השחיטת והשגחת הבשר כשר ש"ס, והכשר כזה
 צריך להיות נכל חובת ווארשט כגני עצמה, או אז יהי ביר הביד' להשגיח ע"פ שיחיי בכשרות ואז ירעו ב"י מה הם
 אוכלים, דיאלכו עינים וישבעו ויהללו את ה', ולמהווי' לנהוגר שלושים יתן ח' כמי נגמר, חו' יסיר כל מכשול מדרך עמנו:
 היום יום ג' ט"ב כסלו שנת תרס"ו לפ"ק.

שמעון דובער כמורה אחרים ז"ל אהר"ק שער'דין,
 צבי יחזקאל מיכלאוואן אהר"ק פלונסק הגל"ל
 שמואל שלמה כה"ר אהרנה חונה בלוקאווא.

שמעון דובער כמורה אחרים ז"ל אהר"ק שער'דין,
 צבי יחזקאל מיכלאוואן אהר"ק פלונסק הגל"ל
 שמואל שלמה כה"ר אהרנה חונה בלוקאווא.

שמעון דובער כמורה אחרים ז"ל אהר"ק שער'דין,
 צבי יחזקאל מיכלאוואן אהר"ק פלונסק הגל"ל
 שמואל שלמה כה"ר אהרנה חונה בלוקאווא.

הרב הגאון הגדול צ"ע מרן א"ל"הו חיינו כ"יו"ל הגאב"ק לא"דו כתב ע"ד הר"ל מכתב ארוך,
 וסמני כי יארך הגליון, הגנו מעתיקים כזה קיצור מלשונו המרוד והנצרך לתיוקן הני"ד:

הרב הגאון הגדול צ"ע מרן א"ל"הו חיינו כ"יו"ל הגאב"ק לא"דו כתב ע"ד הר"ל מכתב ארוך,
 וסמני כי יארך הגליון, הגנו מעתיקים כזה קיצור מלשונו המרוד והנצרך לתיוקן הני"ד:

כבוד רב העומדים על משמרת הקודש לשמור דרך עץ חיים חיי עליט לגדור פרצת חת בקי ווארשא
 יברכם ח':

א"ל שיעה כי באה תפלה כל לב איש הישראלי, קול קורא ולא יפסוק לאמר כי הבשר המובא מן ווארשא וסביבותיה
 בשר מיגול הוא בלי שום השגחת רבני העיר כ"י, כל השומע כואח חראב לבו ונשפו, והנה אחר התריר נדעתי כי
 לא על שחטי' קי ווארשא יצא הקול הזה רק על שחטונו האגמים אשר סביב לווארשא, ולאות אמת הניעני מסך הרבנים
 האנונים הצריקים אביד' רק שער'דין וצ"ל, ויבדלו לחיים הרבנים דקי וקאווא ודקי פלונסק שיחיו, דרם פמורש נאמר
 כי מאנסי ווארשא יצא ויוצאים הכסוליים האלו, או לנו שכך עלה בימינו, ובזר הנני מצטרע על קהילת ד' קי ווארשא
 אשר שכניה מכשילים אותה התנוונתו כי גם לי בעצמי נוגעת הרעה הגדולה הזאת כי גם ללאוד מניעים הדברים, יען
 כי בשר רב כ"י, לזאת הנני לבקש מכוונת הוראתם יעשו גא למען המצוה הרבה הזאת להציב רבים מאיטריי מאכלות
 אסורות ויראו אשר כל הבשר כשר כ"י וכן הווארשטיין המובאים מסם לכאן יובא בחיבת והליכה תרי החומות בתחית
 חששנת של ב"ד ובתוך מתכב ההכשר יהי מבורא כמה ווארשטיין מונחים בה כ"י ואעזר א כל כבודם להודיע לכל המקומות
 אשר ידעו כי מובאים לשם בשר וגם ווארשטיין מווארשא שיהיו נזהרים לכלי לקנות חבשר הווארשטיין רק כשיחיי
 עליהם חבשר מאת האנונים מורי הצורך בקי ווארשא המנונים על השגחת הבשר כשר שמה, וישלחו לשם חתק המסביר
 מהגאונים דקי שער'דין ז"ל ודפ"ח, הגני כ"י אה ליום ב' י"ג שבט תרס"ו לפ"ק:

אל"ה חיים מיו"ל אה"ר דק' לא"דו,
 המזאנים לאור כנסת, מחזיקי הדת' בווארשא
 מן החובה על כל רב בעירו להזהיר על הרב, לצוות להרביץ את בניכ ובטי.

אל"ה חיים מיו"ל אה"ר דק' לא"דו,
 המזאנים לאור כנסת, מחזיקי הדת' בווארשא
 מן החובה על כל רב בעירו להזהיר על הרב, לצוות להרביץ את בניכ ובטי.